

[Jørgen Jørgensen.]

get har foreslaaet skal gives til Landmænd, der har en Gæld af en vis Størrelse, op som en Almissee, en Understøttelse og stadig vil fremhæve, at Landbruget i Øjeblikket slet ingen Løn faar for sit Arbejde, saa ved jeg ikke, hvad Formaal det tjener at stille Sagen op paa den Maade. I Fjor, da Landbrugets Forrentningsprocent laa anderledes, fremhævede det ærede Medlem Gang paa Gang, at Landøkonomisk Driftsbureaus Opførelse var det eneste egentlige Udtryk for Landbrugets Økonomi. Hvad siger da den? Den siger, at den Mand, der har en Ejendom til 60 000 Kr. og skylder 40 000 Kr. i den, kan forrente sin Gæld, kan have sin Driftslederløn og kan have Betaling for eget Arbejde ved Driften. Det er det Grundlag, Gældsudvalget er gaaet ud fra, naar det siger, at en Ejendom, hvor man skylder $\frac{2}{3}$ af dens Værdi, har de Forhold i Øjeblikket, at der kan blive ikke Overflod, men en Familie kan leve nøjsomt paa den. Problemet for Gældsudvalget, og det er Gældsspørgsmaalet, vi i det hele taget drøfter, var dette: Er der Mulighed for at skaffe alle danske Landmænd de Vilkaar, at de faar en Kapital at forrente i deres Brug, som gør det muligt for dem at faa et Udkomme, saaledes at de kan eksistere? Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og det ærede Medlem Hr. Krag vil fremstille det paa den Maade, at man ved at hæve Priserne skal gøre det muligt at forrente al Kapital, der staaar i Landbruget, ellers er det uden Mening.

De vil ikke erkende det som rigtigt, at med de Indtægtsmuligheder, Landbruget har i Dag, kan $\frac{2}{3}$ af Landbrugets Ejendoms-værdi forrentes, og en Familie kan eksistere. Jeg tror ikke, de gør nogen god Gerning ved at gaa ud i Befolkningen og sige, at alle de Landmænd, der har mere Gæld, fortjener ikke at hjælpes, det er Konsekvensen af den Stilling, de to ærede Medlemmer tager. Jeg udtalte i Gaar, at hvis man benytter de samme Penge til Hjælpeforanstaltninger ved Prisforhøjelser, som alle Landmænd faar ens Nytte af, gør de ikke den samme Nytte over for Landmændene med den store Gæld, hvis Eksistens er truet, og det var disse Landmænd, der var Tale om at komme til Hjælp i dette Tilfælde.

Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen siger, at vi under ikke Landmændene en Løn at leve af, saa spørger jeg: Hvad er det for en Tale? Det danske Landbrug er et frit Erhverv og har altid ønsket at være det. Der er ikke Spørgsmaal om, hvad andre Erhverv under Landbruget,

der er Spørgsmaal om, hvad dette Erhverv er i Stand til at skaffe sig i Indtægt gennem sin Bedrift, og det, vi har foreslaaet, er Støtteforanstaltninger til dette Erhverv, som ikke længere paa Verdensmarkedet har de Vilkaar, det tidligere har haft. Der er ikke Spørgsmaal om, hvad vi under Landbruget, det er ikke en Fordeling af Goderne til de forskellige Erhverv efter Forgødtbefindende, det er Beskyttelsesforanstaltninger over for et Erhverv, der hidtil har haft den frie Stilling at arbejde under, som det selv har ønsket, men hvor Forhold udefra har skabt Vanskeligheder for Erhvervet, som vi har søgt at afbøde. Er det saa en Almissee over for den unge Landmand, der har købt til Priser, der nu ikke kan forrentes, at gaa til Kreditforeningen og sige: Maa jeg ikke efter de Regler, denne Lov indeholder, faa min Rente sat ned? Var det en Almissee over for de sønderjyske Landmænd, dengang Venstre stemte for den Ordning? Er det ikke uforsvarlig Tale at gaa ud og rejse Strid mellem danske Landmænd paa dette Spørgsmaal over for Gældsforanstaltninger, der vil bidrage til, at Tusinder af Landmænd undgaar at komme ind under en Moratorieordning? Det nytter ikke at stille det Regnestykke op, at de Prishævninger, Venstre foreslaar over for gældbetyngede Landmænd, har samme Virkning, som Rentelettelsen har.

Jeg kunde yderligere ønske at spørge det ærede Medlem Hr. Krag: Hvad var saa hans Mening med Gældsudvalgets Arbejde, dengang han krævede det nedsat, hvis ikke det var det, at vi paa Grundlag af de daværende Priser, som var skabt gennem de Foranstaltninger, vi gennemførte i December, skulde søge at skabe en Ordning, der kunde gøre det muligt at afvikle eller paa anden Maade skabe Muligheder for Forrentning af den Gæld, Landbruget havde? Det var ikke Konvertering, dette Udvalg fik med at gøre. Den havde det samme Forlig løst ved den frivillige Ordning, der nu er i Gang. Det var ikke det, man havde Opmærksomheden henvendt paa, men paa at finde en Form for en Afvikling, en Ordning, en Gældssanering, der kunde gøre det muligt for de duelige Landmænd at blive ved deres Bedrifter. Og det ærede Medlem skylder Svar paa, hvorfor han nu ikke længere vil staa ved, hvad han dengang krævede, men siger, at der skal træffes yderligere Foranstaltninger med Hensyn til Prishævning, før han kan gaa med til at røre ved Renten.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen siger dernæst, at de Forslag, Venstre stiller med Hensyn til Prishævning, er ikke